

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 4050/2/2011

Sentința civilă nr. 619
Ședința publică de la 30.01.2012
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: SPÎNU OVIDIU
GREFIER: FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Pe rol este acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul ȚURLEA ALEXANDRU având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG 24/2008)”.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la 23.01.2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta încheiere civilă când Curtea având nevoie de timp pentru a examina actele dosărului și a delibera, a amânat pronunțarea la 30.01.2012 când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 2.05.2011 sub numărul de dosar 4050/2/2011 reclamanta CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pe pârâtul ȚURLEA Alexandru, născut la data de 31.05.1962 în Moreni, județul Dâmbovița, fiul lui Stelian și Constanța, domiciliat în municipiul București, Sector 2 solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

În motivarea cererii reclamanta a arătat următoarea situație de fapt și de drept:

În fapt, prin cererile nr. P 658/08/07.02.2008, nr. P 3609/08/10.10.2008 și nr. P 7961/10/15.06.2010, adresate C.N.S.A.S. de către domnii și respectiv de către Consiliul Superior al Magistraturii, se solicita verificarea în ceea ce îl privește pe domnul Țurlea Alexandru, în calitate de Procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București. Având în vedere prevederile art. 3 lit. I) și a art. 33 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererile formulate sunt legale.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/2240/27.09.2010, domnul ȚURLEA Alexandru, fiind student în anul I la Facultatea de Drept din București, a fost recrutat la data de 22.01.1982, pentru cunoașterea „stării de spirit, a eventualelor frământări sau nemulțumiri existente în rândul studenților anului I /.../, precum și pentru stabilirea comportării și concepțiilor studenților străini, a influențelor negative pe care aceștia le-ar fi putut exercita asupra colegilor lor români”. La aceeași dată a semnat Angajament, preluând numele conspirativ „ANDREI ȘTEFĂNESCU”. După terminarea facultății, fiind repartizat ca jurist la Întreprinderea Județeană de Producție Industrială și Prestări Servicii Piatra Neamț, domnul ȚURLEA Alexandru a fost contactat de către ofițeri ai Inspectoratului Județean Neamț care au constata că domnia sa „dorește să sprijine în continuare organele de securitate, este util în obiectivul sus-menționat și poate să-și aducă contribuția la asigurarea supravegherii generale în obiectiv legat de: - stări de spirit și comentarii; relații cu străini, iar în domeniul acesta care au rude în străinătate; - prevenirea scurgerii de date și informații secrete; - cauzele unor evenimente în producție și persoanele vinovate”.

În concluzie, vă rugăm să apreciați asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul ȚURLEA Alexandru, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor existente în dosarul fond rețea nr. R 309929 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular este pârâtul. Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Reținem, astfel, notele furnizate de către domnul ȚURLEA Alexandru, sub numele conspirativ „ANDREI ȘTEFĂNESCU”, în anul 1986, referitoare la manifestările anti – comuniste ale un fost vecin al domniei sale din București: „familia P. a rămas cu nostalgia foștilor proprietari, transmițând și fiului lor, P. N., ideile pe care le moșteniseră și le propagau. Ani de-a rândul au acționat contra persoanelor ce locuiau în casa respectivă (printre care și rudele mele) cât și asupra celorlalți vecini – prin diverse șicane, pretexte, căutau motive de ceartă, etc., toate acestea ca o compensație împotriva orânduirii sociale cu care nu erau de acord – mai ales că vecinii erau în majoritate membrii de partid /.../ În toată această perioadă nu a încetat să- și

manifeste atitudinea ostilă față de regim cât și față de persoanele ce îl înconjurau, în speță vecii, asupra cărora își descărcau nervii (spre exemplu tăia pomii din grădina comună motivând că erau proprietatea lui, deoarece familia lui a locuit în casă înainte de 1948, slujind la foștii stăpâni) și alte gesturi necontrolate /.../ Știu că era suspectat de legături cu <Europa Liberă>, de altfel asculta acest post frecvent, dând radioul la maximum – fără a se feri, făcea discuții (colporta) pe teme abordate de posturi străine. Însă problema cea mai semnificativă a constituit-o relația pe care a avut-o cu preotul Calciu, în perioada cât a fost jurist la Patriarhie, nu se dădea în lături să îl omagieze și a declarat de multe ori că <eu am fost al doilea după el>”.

Este de notorietate faptul că, înainte de anul 1989, postul de radio „Europa Liberă” a avut în permanență o poziție anticomunistă, fiind atent monitorizat de organele de Securitate. În acest context, audierea și eventual colportarea știrilor transmise de acest post de radio, reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist. Pe de altă parte, delațiunea pârâtului se referă explicit la faptul că persoana semnalată „nu a încetat să-și manifeste atitudinea ostilă față de regim”, orice comentariu în acest sens fiind inutil.

Ulterior, despre aceeași persoană pârâtul a informat următoarele: „se menține în aceeași atitudine de sfidare și violență la adresa regimului cât și a oamenilor ce-l înconjoară, speră ca odată ajuns în America să reia legăturile cu popa CALCIU și alții. În nenumărate rânduri a afirmat că odată ajuns în SUA o să arate el lumii cât a suferit și ce este în România și că <odată toți comuniștii o să plătiți pentru ce ați făcut>”. Nota pârâtului a fost trimisă spre exploatare la Inspectoratul de Securitate al Municipiului București.

În susținerea acțiunii noastre reținem și notele informative furnizate de către domnul ȚURLEA Alexandru, sub numele conspirativ „ANDREI ȘTEFĂNESCU”, cu privire la manifestările religioase ale unei casiere de la întreprinderea în care lucra pârâtul: am văzut-o pe aceasta citind o broșură cu conținut religios – cu titlul (aproximativ) de <Casa ca rai sau căminul în lumina textelor bibliei>. Am răsfoit cartea și mi-am dat seama imediat că nu e publicată la noi în țară. Undeva, un capitol începea cam așa <un ascultător al nostru din țară ne întreba cum se face că în emisiunile postului nostru de radio se pune atâta accent pe problemele religioase și, în general, pe libertatea conștiinței...>. Cred că broșura respectivă este doar în aparență religioasă,

inoculând și propagandă a unor posturi străine. Am întrebat-o pe R. A. de unde o are și mi-a spus că i-a dat-o pastorul de la biserica baptistă”. Nota reflectă atât disponibilitatea informativă a pârâtului cât și faptul că acesta cunoștea problemele ce prezentau interes pentru organele de Securitate, deoarece chiar neavând certitudini în privința conținutului broșurii respective, face o serie de presupuneri periculoase pentru persoana semnalată: „Cred că broșura respectivă este doar în aparență religioasă, inoculând și propagandă a unor posturi străine”. De altfel, pe baza acestei note, persoana respectivă a fost „pusă în verificare”.

Ulterior, despre aceeași persoană, domnul ȚURLEA a informat următoarele: „Nu știu dacă există sau nu în oraș o biserică (templu) de ritual baptist, însă dacă este așa, am impresia că de acolo se răspândesc diferite broșuri, cărțuții – cu caracter religios aparent. Într-o notă anterioară v-am relatat că am văzut la R. A. o asemenea broșură /.../, de curând am văzut alta /.../. Răsfoirea primei mi-a lăsat impresia că s-ar vehicula și unele idei gen <Europa Liberă>”. Pe baza acestei note, ofițerul de Securitate a propus următoarele: „Numita R. A. a mai fost semnalată cu astfel de preocupări. Sursa a fost instruită să o aibă în continuare în atenție și să pătrundă mai bine în intimitatea elementului. Nota copie la dosarul celei în cauză.”

Este evident că, denunțarea de către pârât a existenței unor persoane ce desfășurau activități religioase se înscria în sfera delațiunilor ce se refereau la atitudini potrivnice regimului și care erau de natură a produce consecințe negative asupra celor vizați. Discuțiile de natură religioasă erau atent monitorizate de organele de securitate, având în vedere contextul ideologic în care acestea aveau loc -, „îngrijorarea față de menținerea sentimentului religios la cote ridicate a determinat autoritățile de la București să inițieze în anii 1960 – 1980 acțiuni de <educare științifică și de combatere a misticismului și obscurantismului din conștiința maselor>. Grupările minoritare, atât cele legale cât și cele interzise, dețineau un loc special în cadrul acestor veritabile campanii antireligioase.” (Raport final – Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, București, 2006, f. 470)

De asemenea, reținem și nota informativă furnizată de către pârât la data de 02.08.1987, în care a informat despre comentariile unei persoane pe care a întâlnit-o în tren: „A făcut aprecieri asupra greutăților actuale, de genul: <nu există nici măcar un vagon restaurant ca să poți bea

măcar o gură de apă și în alte părți sunt trenuri civilizate>, apoi, remarcând uscăciunea lanurilor de porumb, a început să spună că <anul acesta iar o să facem recoltă bogată> și depășiri la export. M-a surprins faptul că deși nu mă cunoștea, făcea afirmații de acest gen, într-o modalitate din care rezulta sublinierea unor greutăți.” Pe baza informațiilor furnizate de către domnul ȚURLEA Alexandru, ofițerii au propus identificarea persoanei semnalate.

Faptul că pârâtul a furnizat informații utile pentru organele de Securitate este dovedit și de cele trei recompense primite de domnia sa, în perioada 1986 – 1987, în cuantum de 900 de lei, „pentru sprijinul acordat organelor de securitate”.

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea⁶ drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de domnul ȚURLEA Alexandru au vizat îngrădirea dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, a dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, ne întemeiem acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. l), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, art. 33 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, vă rugăm să apreciați asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Țurlea Alexandru.

În dovedirea acțiunii reclamanta a solicitat, iar instanța a încuviințat proba cu înscrisuri, depunând la dosarul cauzei următoarele acte:

1. Nota de Constatare nr. DI/I/2240/27.09.2010, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
2. Dosar nr. R 309929 (cota C.N.S.A.S.), integral;
3. Cererile de verificare nr. P 658/08/07.02.2008, nr. P 3609/08/10.10.2008 și nr. P 7961/10/15.06.2010, adresate C.N.S.A.S. de către domnii
..... respectiv de către Consiliul Superior al Magistraturii;

Pârâțul legal citat nu s-a prezentat în fața instanței de judecată însă a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

Mai întâi, Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile

prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

În fapt, prin cererile nr. P 658/08/07.02.2008, nr. P 3609/08/10.10.2008 și nr. P 7961/10/15.06.2010, adresate C.N.S.A.S. de către domnii și respectiv de către Consiliul Superior al Magistraturii , s-a solicitat efectuarea de verificări în privința pârâtului Țurlea Alexandru, în calitate de Procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

Având în vedere prevederile art. 3 lit. l) și a art. 33 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererile formulate sunt legale.

Din cuprinsul Notei de Constatăre nr. DI/I/2240/27.09.2010 curtea reține că pârâtul Țurlea Alexandru, fiind student în anul I la Facultatea de Drept din București, a fost recrutat la data de 22.01.1982 de către organele de securitate , pentru cunoașterea „stării de spirit, a eventualelor frământări sau nemulțumiri existente în rândul studenților anului I /.../, precum și

pentru stabilirea comportării și concepțiilor studenților străini, a influențelor negative pe care aceștia le-ar fi putut exercita asupra colegilor lor români”.

La data de 22.01.1982 pârâtul Țurlea Alexandru a semnat Angajament de colaborare cu Securitatea , preluând numele conspirativ „ANDREI ȘTEFĂNESCU”.

După terminarea facultății, fiind repartizat ca jurist la Întreprinderea Județeană de Producție Industrială și Prestări Servicii Piatra Neamț, pârâtul Țurlea Alexandru a fost contactat de către ofițeri ai Inspectoratului Județean Neamț care au constata că acesta „dorește să sprijine în continuare organele de securitate, este util în obiectivul sus-menționat și poate să-și aducă contribuția la asigurarea supravegherii generale în obiectiv legat de: - stări de spirit și comentarii; relații cu străini, iar în domeniul acesta care au rude în străinătate; - prevenirea scurgerii de date și informații secrete; - cauzele unor evenimente în producție și persoanele vinovate”.

Condițiile pentru ca o persoană să poată fi considerată colaborator al poliției politice comuniste, prev. de art.5 alin.3 din Legea nr.187/1999, sunt aproape identice cu cele prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, respectiv:

- furnizarea sau înlesnirea transmiterii de informații;
- prin acele informații să se denunțe activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist;
- furnizarea sau înlesnirea transmiterii informațiilor să fi fost de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei curtea reține că pârâtul Țurlea Alexandru, sub numele conspirativ „ANDREI ȘTEFĂNESCU”, în anul 1986 a întocmit mai multe note informative pentru Securitate , referitoare la manifestările anticomuniste ale un fost vecin al domniei sale din București , învederând următoarea situație de fapt : „familia P. a rămas cu nostalgia foștilor proprietari, transmițând și fiului lor, P. N., ideile pe care le moșteniseră și le propagau. Ani de-a rândul au acționat contra persoanelor ce locuiau în casa respectivă (printre care și rudele mele) cât și asupra celorlalți vecini – prin diverse șicane, pretexte, căutau motive de ceartă, etc., toate acestea ca o compensație împotriva orânduirii sociale cu care nu erau de acord – mai ales că vecinii erau în majoritate membrii de partid /.../ În toată această perioadă nu a încetat să- și

manifeste atitudinea ostilă față de regim cât și față de persoanele ce îl înconjurau, în speță vecii, asupra cărora își descărcau nervii (spre exemplu tăia pomii din grădina comună motivând că erau proprietatea lui, deoarece familia lui a locuit în casă înainte de 1948, slujind la foștii stăpâni) și alte gesturi necontrolate /.../ Știu că era suspectat de legături cu <Europa Liberă>, de altfel asculta acest post frecvent, dând radioul la maximum – fără a se feri, făcea discuții (colporta) pe teme abordate de posturi străine. Însă problema cea mai semnificativă a constituit-o relația pe care a avut-o cu preotul Calciu, în perioada cât a fost jurist la Patriarhie, nu se dădea în lături să îl omagieze și a declarat de multe ori că <eu am fost al doilea după el>”.

Curtea învederează notorietatea situației de fapt referitoare la faptul că înainte de anul 1989, postul de radio „Europa Liberă” a avut în permanență o poziție anticomunistă, fiind atent monitorizat de organele de Securitate. În acest context, audierea și eventual colportarea știrilor transmise de acest post de radio, reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist. Pe de altă parte, delațiunea pârâtului se referă explicit la faptul că persoana semnalată „nu a încetat să-și manifeste atitudinea ostilă față de regim”, orice comentariu în acest sens fiind inutil.

Ulterior, despre aceeași persoană pârâtul a informat următoarele: „se menține în aceeași atitudine de sfidare și violență la adresa regimului cât și a oamenilor ce-l înconjoară, speră ca odată ajuns în America să reia legăturile cu popa CALCIU și alții. În nenumărate rânduri a afirmat că odată ajuns în SUA o să arate el lumii cât a suferit și ce este în România și că <odată toți comuniștii o să plătiți pentru ce ați făcut>”. Nota pârâtului a fost trimisă spre exploatare la Inspectoratul de Securitate al Municipiului București.

Din notele informative întocmite de către pârâtul Țurlea Alexandru, sub numele conspirativ „ANDREI ȘTEFĂNESCU”, cu privire la manifestările religioase ale unei casiere de la întreprinderea în care lucra pârâtul rezultă următoarea situație de fapt : “am văzut-o pe aceasta citind o broșură cu conținut religios – cu titlul (aproximativ) de <Casa ca rai sau căminul în lumina textelor bibliei>. Am răsfoit cartea și mi-am dat seama imediat că nu e publicată la noi în țară. Undeva, un capitol începea cam așa <un ascultător al nostru din țară ne întreba cum se face că în emisiunile postului nostru de radio se pune atâta accent pe problemele religioase și, în

general, pe libertatea conștiinței...>. Cred că broșura respectivă este doar în aparență religioasă, inoculând și propagandă a unor posturi străine. Am întrebat-o pe R. A. de unde o are și mi-a spus că i-a dat-o pastorul de la biserica baptistă”.

Curtea reține că nota informativă menționată anterior denotă o amplă disponibilitatea informativă a pârâtului, precum și faptul că acesta cunoștea problemele ce prezentau interes pentru organele de Securitate, deoarece chiar neavând certitudini în privința conținutului broșurii respective, face o serie de presupuneri periculoase pentru persoana semnalată: „Cred că broșura respectivă este doar în aparență religioasă, inoculând și propagandă a unor posturi străine”. De altfel, pe baza acestei note, persoana respectivă a fost „pusă în verificare”.

Ulterior, despre aceeași persoană, pârâtul Țurlea Alexandru a informat următoarele: „Nu știu dacă există sau nu în oraș o biserică (templu) de ritual baptist, însă dacă este așa, am impresia că de acolo se răspândesc diferite broșuri, cărțuli – cu caracter religios aparent. Într-o notă anterioară v-am relatat că am văzut la R. A. o asemenea broșură /.../, de curând am văzut alta /.../. Răsfoirea primei mi-a lăsat impresia că s-ar vehicula și unele idei gen <Europa Liberă>”.

Pe baza acestei note, ofițerul de Securitate a propus următoarele: „Numita R. A. a mai fost semnalată cu astfel de preocupări. Sursa a fost instruită să o aibă în continuare în atenție și să pătrundă mai bine în intimitatea elementului. Nota copie la dosarul celei în cauză.”

Curtea reține că denunțarea de către pârât a existenței unor persoane ce desfășurau activități religioase se înscria în sfera delațiunilor ce se refereau la atitudini potrivnice regimului și care erau de natură a produce consecințe negative asupra celor vizați. Discuțiile de natură religioasă erau atent monitorizate de organele de securitate, având în vedere contextul ideologic în care acestea aveau loc, precum și preocuparea disimulată a regimului comunist în vederea instaurării unui stat ateist.

Din nota informativă furnizată de către pârât la data de 02.08.1987, acesta a informat despre comentariile unei persoane pe care a întâlnit-o în tren: „A făcut aprecieri asupra greutăților actuale, de genul: <nu există nici măcar un vagon restaurant ca să poți bea măcar o gură de apă și în alte părți sunt trenuri civilizate>, apoi, remarcând uscăciunea lanurilor de porumb, a început să spună că <anul acesta iar o să facem recoltă bogată> și depășiri la export. M-a surprins faptul

că deși nu mă cunoștea, făcea afirmații de acest gen, într-o modalitate din care rezulta sublinierea unor greutăți.”, iar pe baza informațiilor furnizate de către pârâtul Țurlea Alexandru, Securitatea a propus identificarea persoanei semnalate.

Faptul că pârâtul a furnizat informații utile pentru organele de Securitate este dovedit și de cele trei recompense primite de domnia sa, în perioada 1986 – 1987, în cuantum de 900 de lei, „pentru sprijinul acordat organelor de securitate”.

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de pârâtul Țurlea Alexandru au vizat îngrădirea dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, a dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică și teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia certă că nu este necesar, pentru ca o persoană să fi încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fie adus efecti atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptat împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost de natură, aptă să le aducă atingere.

Așa cum reiese din documentele evidențiate anterior, semnate personal de către pârât, activitatea acestuia se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și

libertăților fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viața privată, încălcându-se concomitent, și dreptul fundamental la libertatea de opinie și de exprimare, ca și dreptul la libera circulație a persoanelor.

Susținerile sale în sensul că nu a făcut decât să respecte legile în vigoare la acel moment, este neîntemeiată, deoarece pârâtul, ca persoană înzestrată cu liber-arbitru, avea posibilitatea de opțiune și astfel, de a nu vătăma drepturile și libertățile fundamentale ale semenilor săi.

Apărarea pârâtului în sensul că nimeni nu a avut de suferit vreo condamnare ca urmare a celor care i se impută, este total nefondată, pârâtul dovedind că nu înțelege astfel, modul în care sancțiunile vechiului regim comunist.

Nu mai puțin, afirmația că astfel de persoane nu au avut de suferit, ci dimpotrivă, au fost catalogate drept curajoase și respectate în comunitate, denotă nu numai cinism, dar și împrejurarea că pârâtul cunoștea prea bine gravitatea faptelor sale, neputându-se astfel, pune în umbra apărării uzanțelor regimului comunist.

Susținerile pârâtului în sensul că a absolvit Școala Militară de Ofițeri de Rezervă, arma Securitate – Miliție, precum și faptul că a efectuat activități în cadrul Direcției pentru Securitatea Statului, realizând activitățile specifice acestei activități de spionaj, nu înlătură realizarea faptelor reprobabile efectuate anterior de către acesta, a căror realizare a fost dovedită de către reclamant în cauză, potrivit argumentelor evidențiate anterior.

Așadar, fiind îndeplinite toate condițiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite, în temeiul art.11 rap.la art.2 lit.b din OUG 24/2008, astfel încât va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

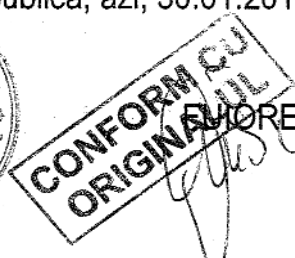
**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul ȚURLEA ALEXANDRU, cu domiciliul în București, sector 2.

Constată calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 30.01.2012.

GREFIER,

BUCUREA VICTORIA MIHAELA

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCURESTI
SECTIA Contencios admin. oficio
Prezenta copie fiind conform
cu originalul aflat în dosar
acestei instanțe nr. 4050/2/2011
se legalizează de nouă la mențiune a

Definitivă și ireversibilă prin legi
dec. ca nefondată, Dec. NR. 55/4
12 31.05.2013, DOSAR NR. 4050/2/20
1cc v. sentit vana.